

ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยสัญญา

เรื่อง ให้ธุรกิจการให้กู้ยืมเงินเพื่อผู้บริโภคนับเป็นธุรกิจที่ควบคุมสัญญา พ.ศ. ๒๕๖๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ ทวิ และมาตรา ๓๕ อัญญัติ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ประกอบกับมาตรา ๓ มาตรา ๔ และมาตรา ๕ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการกำหนดธุรกิจที่ควบคุมสัญญาและลักษณะของสัญญา พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะกรรมการว่าด้วยสัญญา ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศคณะกรรมการว่าด้วยสัญญา

(๑) ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยสัญญา เรื่อง ให้ธุรกิจการให้กู้ยืมเงินเพื่อผู้บริโภคของสถาบันการเงินเป็นธุรกิจที่ควบคุมสัญญา พ.ศ. ๒๕๔๔

(๒) ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยสัญญา เรื่อง ให้ธุรกิจการให้กู้ยืมเงินเพื่อผู้บริโภคของสถาบันการเงินเป็นธุรกิจที่ควบคุมสัญญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔

(๓) ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยสัญญา เรื่อง ให้ธุรกิจการให้กู้ยืมเงินเพื่อผู้บริโภคของสถาบันการเงินเป็นธุรกิจที่ควบคุมสัญญา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๕

(๔) ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยสัญญา เรื่อง ให้ธุรกิจการให้กู้ยืมเงินเพื่อผู้บริโภคของสถาบันการเงินเป็นธุรกิจที่ควบคุมสัญญา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๘

ข้อ ๒ ให้ธุรกิจการให้กู้ยืมเงินเพื่อผู้บริโภคนับเป็นธุรกิจที่ควบคุมสัญญา

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“ธุรกิจการให้กู้ยืมเงินเพื่อผู้บริโภค” หมายความว่า กิจการที่ผู้ประกอบธุรกิจทำสัญญาให้ผู้บริโภคซึ่งมิใช่นิติบุคคลกู้ยืม หรือจะได้กู้ยืมเงินจากผู้ประกอบธุรกิจและนำเงินที่ได้รับจากการกู้ยืมเงินไปใช้สอยตามวัตถุประสงค์ของผู้บริโภค ซึ่งมีใช้การใช้ในการประกอบธุรกิจเพื่อหารายได้ ทั้งนี้ ให้รวมถึงการให้กู้ยืมเงินเพื่อผู้บริโภคนับเป็นธุรกิจที่ควบคุมสัญญา

“ผู้ประกอบธุรกิจ” หมายความว่า บุคคลดังต่อไปนี้

(๑) สถาบันการเงิน ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน

(๒) ธนาकारที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายเฉพาะ

(๓) บุคคลธรรมดา ซึ่งดำเนินธุรกิจให้กู้ยืมเงินเป็นปกติธุระ

(๔) นิติบุคคล ซึ่งดำเนินธุรกิจให้กู้ยืมเงิน หรือการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์หรือการบริหารสินทรัพย์ประเภทสิทธิเรียกร้องที่เป็นเงิน ยกเว้นสหกรณ์ตามพระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม นิติบุคคลเฉพาะกิจตามพระราชกำหนดนิติบุคคลเฉพาะกิจเพื่อการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และบริษัทบริหารสินทรัพย์ตามพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

“ดอกเบีย” หมายความว่า ดอกผลนิติบัญญัติตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้หมายความรวมถึงค่าตอบแทน กำไร หรือผลประโยชน์อย่างอื่นที่มีลักษณะอย่างเดียวกันกับ ดอกผลนิติบัญญัติไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไรก็ตาม

ข้อ ๔ สัญญากู้ยืมเงินเพื่อผู้บริโภครที่ผู้ประกอบการธุรกิจทำกับผู้บริโภค ต้องมีข้อความภาษาไทย ที่สามารถเห็นและอ่านได้อย่างชัดเจน มีขนาดตัวอักษรไม่เล็กกว่าสองมิลลิเมตร โดยมีจำนวนตัวอักษร ไม่เกินสิบเอ็ดตัวอักษรในหนึ่งนิ้ว และต้องใช้ข้อสัญญาที่มีสาระสำคัญและเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

๔.๑ กรณีผู้ประกอบการเป็นบุคคลธรรมดา

(๑) รายละเอียดเกี่ยวกับอัตราดอกเบี้ยและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด พร้อมทั้งบันทึกวิธีการคิดคำนวณแนบท้ายสัญญา

(๒) รายละเอียดเกี่ยวกับค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายใด ๆ ในการทวงถามหนี้ โดยผู้ให้กู้มีสิทธิเรียกเก็บค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายใด ๆ ในการทวงถามหนี้จากผู้กู้ได้ ตามอัตรา ที่คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประกาศกำหนด ตามกฎหมายว่าด้วยการทวงถามหนี้ ทั้งนี้ ต้องมีหลักฐานหรือเอกสารเกี่ยวกับการทวงถามหนี้ให้สามารถตรวจสอบได้

(๓) เงื่อนไขการผิดสัญญาเรื่องใดที่ผู้ให้กู้มีสิทธิบอกเลิกสัญญาจะต้องเป็น ข้อความที่ผู้ให้กู้อธิบายไว้เป็นการเฉพาะด้วยตัวอักษรสีแดงหรือตัวสีดำหนาหรือตัวเอนหรือขีดเส้นใต้ หรือโดยประการอื่นที่เห็นเด่นชัดกว่าข้อความทั่วไป และก่อนบอกเลิกสัญญาต้องแจ้งเป็นหนังสือไปยังผู้กู้ ไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันถัดจากวันที่ผู้กู้ได้รับหนังสือ เพื่อให้ผู้กู้แก้ไขการผิดสัญญาหรือผิดเงื่อนไข ดังกล่าว และผู้กู้ละเลยเสียไม่ปฏิบัติตามหนังสือบอกกล่าวนั้น ผู้ให้กู้มีสิทธิบอกเลิกสัญญาได้

(๔) เงื่อนไขเกี่ยวกับสิทธิในการจำหน่ายหรือการโอนสิทธิเรียกร้องในสัญญา กู้ยืมเงิน ผู้ให้กู้และผู้รับโอนสิทธิต้องแจ้งเป็นหนังสือไปยังผู้กู้และผู้ค้ำประกัน (ถ้ามี) ทราบล่วงหน้า ไม่น้อยกว่า ๑ งวดของการชำระเงินกู้หรือดอกเบี้ย หรืองวดของการคิดดอกเบี้ย หรือจะต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้กู้มีเช่นนั้นจะยกเป็นข้อต่อสู้ผู้กู้ไม่ได้ ยกเว้นในกรณีที่กฎหมายกำหนดไว้ โดยเฉพาะว่าไม่ต้องทำการบอกกล่าวหรือแจ้งแก่ผู้กู้หรือขอความยินยอมจากผู้

(๕) ในกรณีสัญญากู้ยืมเงินมีการกำหนดการชำระเงินกู้ยืมเป็นงวด ๆ ให้ผู้กู้ ชำระเงินกู้ยืมไว้ชัดเจน หากผู้กู้มีความประสงค์ที่จะชำระหนี้ทั้งหมดในคราวเดียวโดยไม่ผ่อนชำระเงินกู้ รายงวดตามสัญญากู้ยืมเงิน ผู้ให้กู้ต้องไม่คิดดอกเบี้ยเงินกู้ที่ยังไม่ถึงกำหนดชำระตามสัญญา และให้คืน ทรัพย์สินหลักประกันหรือสิ่งยึดหน่วง (ถ้ามี) ให้แก่ผู้กู้หรือผู้ค้ำประกัน แล้วแต่กรณี ภายในเจ็ดวันนับแต่ วันที่ผู้ให้กู้ได้รับชำระหนี้ครบถ้วน ทั้งนี้ ให้จัดทำตารางแสดงภาระหนี้ตามสัญญากู้ยืมเงินสำหรับผู้กู้ แต่ละราย โดยให้แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับจำนวนยอดเงินกู้ยืมที่ต้องชำระ วัน เดือน ปี ที่ชำระเงิน ในแต่ละงวด โดยแยกเป็นเงินต้น ดอกเบียเงินกู้ยืม และจำนวนเงินกู้ยืมที่คงค้าง โดยแยกเป็นเงินต้น คงค้าง ดอกเบียเงินกู้ยืม และให้แนบตารางแสดงภาระหนี้ตามสัญญาดังกล่าวไว้ท้ายสัญญา

(๖) ในกรณีที่กฎหมายหรือสัญญากำหนดให้ผู้ให้กู้ส่งคำบอกกล่าวเป็นหนังสือ ผู้ให้กู้ต้องส่งคำบอกกล่าวทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับให้แก่ผู้กู้และผู้ค้ำประกัน (ถ้ามี) ตามที่อยู่ ที่ระบุในสัญญา หรือที่อยู่ของผู้กู้หรือผู้ค้ำประกันแจ้งการเปลี่ยนแปลงเป็นหนังสือครั้งหลังสุด เว้นแต่กรณีที่ผู้กู้หรือผู้ค้ำประกันมีความประสงค์จะขอรับคำบอกกล่าวเป็นจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ผู้กู้และผู้ค้ำประกันต้องแจ้งเป็นหนังสือหรือจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ให้ผู้ให้กู้ทราบ

(๗) ในกรณีที่ผู้ให้กู้มีการจัดเก็บข้อมูลส่วนบุคคลของผู้กู้ไว้ หากผู้ให้กู้จะนำข้อมูลนั้นไปเปิดเผยให้บุคคลที่สาม ผู้ให้กู้จะกระทำได้เมื่อได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้กู้ก่อน เป็นกรณีรายครั้งไป โดยผู้กู้มีสิทธิจะให้ความยินยอมหรือไม่ก็ได้ และหากให้ความยินยอมไปแล้วผู้กู้มีสิทธิถอนความยินยอมดังกล่าวเมื่อใดก็ได้ ทั้งนี้ เป็นไปตามเงื่อนไขที่กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลกำหนด

(๘) กรณีสัญญากู้ยืมเงินกำหนดให้ผู้กู้ต้องจัดหาผู้ค้ำประกันการกู้ยืมเงิน ผู้ให้กู้ต้องตกลงกับผู้กู้ว่าจะจัดให้มีการทำสัญญาค้ำประกันซึ่งมีค่าเตือนสำหรับผู้ค้ำประกันไว้หน้าสัญญาค้ำประกันนั้น โดยมีข้อความเป็นภาษาไทยที่สามารถเห็นและอ่านได้ชัดเจน มีหัวเรื่องว่า “ค่าเตือนสำหรับผู้ค้ำประกัน” ใช้อักษรตัวหนาขนาดไม่เล็กกว่าสี่มิลลิเมตร และอย่างน้อยต้องมีข้อความตามเอกสารแนบท้ายประกาศนี้โดยมีขนาดตัวอักษรไม่เล็กกว่าสองมิลลิเมตร และมีจำนวนไม่เกินสิบเอ็ดตัวอักษรในหนึ่งนิ้ว และกำหนดข้อสัญญาเกี่ยวกับความรับผิดชอบของผู้ค้ำประกันในสัญญาค้ำประกันซึ่งมีสาระสำคัญตรงกับค่าเตือนดังกล่าว ทั้งนี้ ให้แนบค่าเตือนสำหรับผู้ค้ำประกันไว้แนบท้ายสัญญา

๔.๒ กรณีผู้ประกอบการเป็นนิติบุคคลหรือสถาบันการเงิน

(๑) รายละเอียดเกี่ยวกับอัตราดอกเบี้ยและอัตราค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ตามที่กฎหมายกำหนดพร้อมทั้งบันทึกวิธีการคิดคำนวณแนบท้ายสัญญา

(๒) รายละเอียดเกี่ยวกับค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายใด ๆ ในการทวงถามหนี้ โดยผู้ให้กู้มีสิทธิเรียกเก็บค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายใด ๆ ในการทวงถามหนี้จากผู้กู้ได้ ตามอัตราที่คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประกาศกำหนด ตามกฎหมายว่าด้วยการทวงถามหนี้ ทั้งนี้ ต้องมีหลักฐานหรือเอกสารเกี่ยวกับการทวงถามหนี้ให้สามารถตรวจสอบได้

(๓) เงื่อนไขที่ให้สิทธิผู้ให้กู้สามารถปรับเปลี่ยนอัตราดอกเบี้ยได้ แต่การเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยใด ๆ ผู้ให้กู้ต้องแจ้งให้ผู้กู้ทุกรายทราบเป็นหนังสือ ดังนี้

(๓.๑) แจ้งโดยไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับให้ผู้กูทราบก่อนล่วงหน้าเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวัน และให้ถือว่าผู้กู้ได้รับแจ้งตั้งแต่วันที่ได้รับหนังสือดังกล่าว

(๓.๒) ในกรณีเร่งด่วนให้แจ้งทางจดหมายหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือประกาศทางหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่แพร่หลายในประเทศล่วงหน้าเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน และการแจ้งโดยประกาศทางหนังสือพิมพ์นั้นให้แจ้งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเป็นหนังสือซ้ำอีกครั้งหนึ่งถึงผู้กู้ทุกรายทราบ

เว้นแต่กรณีที่ผู้กู้มีความประสงค์จะขอรับคำบอกกล่าวเป็นจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ผู้กู้ต้องแจ้งเป็นหนังสือหรือจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ให้ผู้ให้กู้ทราบ

การเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยตามวรรคหนึ่งไม่รวมถึงการเปลี่ยนแปลงเฉพาะอัตราดอกเบี้ยเบิกเกินบัญชี (MINIMUM OVERDRAFT RATE) อัตราดอกเบี้ยลูกค้ารายใหญ่ชั้นดี ประเภทเงินกู้แบบมีระยะเวลา (MINIMUM LOAN RATE) อัตราดอกเบี้ยลูกค้ารายย่อยชั้นดี (MINIMUM RETAIL RATE) อัตราดอกเบี้ยเงินฝากที่ใช้อ้างอิงเป็นอัตราดอกเบี้ยในสัญญากู้ยืมเงิน และอัตราดอกเบี้ยสูงสุดที่ผู้ให้กู้เรียกเก็บกรณีผู้กู้ปฏิบัติผิดเงื่อนไข ซึ่งทำให้อัตราดอกเบี้ยเปลี่ยนแปลงไป

(๔) เงื่อนไขการผิดสัญญาเรื่องใดที่ผู้ให้กู้มีสิทธิบอกเลิกสัญญาจะต้องเป็นข้อความที่ผู้ให้กู้ระบุไว้เป็นการเฉพาะด้วยตัวอักษรสีแดงหรือตัวสีดำหนาหรือตัวเอนหรือขีดเส้นใต้ หรือโดยประการอื่นที่เห็นเด่นชัดกว่าข้อความทั่วไป และก่อนบอกเลิกสัญญาต้องแจ้งเป็นหนังสือไปยังผู้กู้ไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันถัดจากวันที่ผู้กู้ได้รับหนังสือ เพื่อให้ผู้กู้แก้ไขการผิดสัญญาหรือผิดเงื่อนไขดังกล่าว และผู้กู้ละเลยเสียไม่ปฏิบัติตามหนังสือบอกกล่าวนั้น ผู้ให้กู้มีสิทธิบอกเลิกสัญญากู้ยืมเงินได้

(๕) เงื่อนไขเกี่ยวกับสิทธิในการจำหน่ายหรือการโอนสิทธิเรียกร้องในสัญญากู้ยืมเงิน ผู้ให้กู้และผู้รับโอนสิทธิต้องแจ้งเป็นหนังสือไปยังผู้กู้และผู้ค้ำประกัน (ถ้ามี) ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๑ งวดของการชำระเงินกู้หรือดอกเบี้ย หรืองวดของการคิดดอกเบี้ย หรือจะต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้กู้เมื่อนั้นจะยกเป็นข้อต่อสู้ผู้กู้ไม่ได้ ยกเว้นในกรณีที่มีกฎหมายกำหนดไว้ โดยเฉพาะว่าไม่ต้องทำการบอกกล่าวหรือแจ้งแก่ผู้กู้หรือขอความยินยอมจากผู้กู้

(๖) ในกรณีสัญญากู้ยืมเงินมีการกำหนดการชำระเงินกู้ยืมเป็นงวด ๆ ให้ผู้กู้ชำระเงินกู้ยืมไว้ชัดเจน หากผู้กู้มีความประสงค์ที่จะชำระหนี้ทั้งหมดในคราวเดียวโดยไม่ผ่อนชำระเงินกู้รายงวดตามสัญญากู้ยืมเงิน ผู้ให้กู้ต้องไม่คิดดอกเบี้ยเงินกู้ที่ยังไม่ถึงกำหนดชำระตามสัญญา และให้คืนทรัพย์สินหลักประกันหรือสิ่งยึดหน่วง (ถ้ามี) ให้แก่ผู้กู้หรือผู้ค้ำประกัน แล้วแต่กรณี ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้ให้กู้ได้รับชำระหนี้ครบถ้วน ทั้งนี้ ให้จัดทำตารางแสดงภาระหนี้ตามสัญญากู้ยืมเงินสำหรับผู้กู้แต่ละราย โดยให้แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับจำนวนยอดเงินกู้ยืมที่ต้องชำระ วัน เดือน ปี ที่ชำระเงินในแต่ละงวด โดยแยกเป็นเงินต้น ดอกเบี้ยเงินกู้ยืม และจำนวนเงินกู้ยืมที่คงค้าง โดยแยกเป็นเงินต้นคงค้าง ดอกเบี้ยเงินกู้ยืม และให้แนบตารางแสดงภาระหนี้ตามสัญญาดังกล่าวไว้ท้ายสัญญา

(๗) ในกรณีกฎหมายหรือสัญญากำหนดให้ผู้ให้กู้ส่งคำบอกกล่าวเป็นหนังสือ ผู้ให้กู้ต้องส่งคำบอกกล่าวทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับให้แก่ผู้กู้และผู้ค้ำประกัน (ถ้ามี) ตามที่อยู่ระบุในสัญญา หรือที่อยู่ของผู้กู้หรือผู้ค้ำประกันแจ้งการเปลี่ยนแปลงเป็นหนังสือครั้งล่าสุด เว้นแต่กรณีที่ผู้กู้หรือผู้ค้ำประกันมีความประสงค์จะขอรับคำบอกกล่าวเป็นจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ผู้กู้และผู้ค้ำประกันต้องแจ้งเป็นหนังสือหรือจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ให้ผู้ให้กู้ทราบ

(๘) ในกรณีที่ผู้ให้กู้มีการจัดเก็บข้อมูลส่วนบุคคลของผู้กู้ไว้ หากผู้ให้กู้จะนำข้อมูลนั้นไปเปิดเผยให้บุคคลที่สาม ผู้ให้กู้จะกระทำได้อต่อเมื่อได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้กู้ก่อนเป็นกรณีรายครั้งไป โดยผู้กู้มีสิทธิจะให้ความยินยอมหรือไม่ก็ได้ และหากให้ความยินยอมไปแล้วผู้กู้มีสิทธิถอนความยินยอมดังกล่าวเมื่อใดก็ได้ ทั้งนี้ เป็นไปตามเงื่อนไขที่กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลกำหนด

(๙) กรณีสัญญากู้ยืมเงินกำหนดให้ผู้กู้ต้องจัดหาผู้ค้ำประกันการกู้ยืมเงิน ผู้ให้กู้ต้องตกลงกับผู้กู้ว่าจะจัดให้มีการทำสัญญาค้ำประกันซึ่งมีคำเตือนสำหรับผู้ค้ำประกันไว้หน้าสัญญาค้ำประกันนั้น โดยมีข้อความเป็นภาษาไทยที่สามารถเห็นและอ่านได้ชัดเจน มีหัวเรื่องว่า “คำเตือนสำหรับผู้ค้ำประกัน” ใช้อักษรตัวหนาขนาดไม่เล็กกว่าสี่มิลลิเมตร และอย่างน้อยต้องมีข้อความตามเอกสารแนบท้ายประกาศนี้ โดยมีขนาดตัวอักษรไม่เล็กกว่าสองมิลลิเมตร และมีจำนวนไม่เกินสิบเอ็ดตัวอักษรในหนึ่งนิ้ว และกำหนดข้อสัญญาเกี่ยวกับความรับผิดชอบของผู้ค้ำประกันในสัญญาค้ำประกันซึ่งมีสาระสำคัญตรงกับคำเตือนดังกล่าว ทั้งนี้ ให้แนบคำเตือนสำหรับผู้ค้ำประกันไว้แนบท้ายสัญญา

ข้อ ๕ ข้อสัญญาที่ผู้ให้กู้ทำกับผู้กู้ต้องไม่ใช่ข้อสัญญาที่มีลักษณะหรือความหมายในลักษณะทำนองเดียวกัน ดังต่อไปนี้

- (๑) ข้อสัญญาที่เป็นการยกเว้นหรือจำกัดความรับผิดชอบจากการผิดสัญญาของผู้ให้กู้
- (๒) ข้อสัญญาที่ให้สิทธิผู้ให้กู้ออกเลิกสัญญากับผู้กู้หรือเรียกร้องให้ผู้กู้ชำระหนี้ทั้งหมดหรือบางส่วนก่อนกำหนดเวลาในสัญญา โดยผู้กู้มิได้ผิดนัดชำระหนี้ หรือผิดสัญญา หรือผิดเงื่อนไขอันเป็นสาระสำคัญข้อใดข้อหนึ่งในสัญญา
- (๓) ข้อสัญญาที่ให้สิทธิผู้ให้กู้ออกเลิกสัญญากับผู้กู้ โดยไม่ต้องบอกกล่าวเป็นหนังสือไปยังผู้กู้
- (๔) ข้อสัญญาที่ให้สิทธิผู้ให้กู้อเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ย อัตราค่าบริการต่าง ๆ และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เกี่ยวกับสัญญากู้ยืมเงิน เว้นแต่ที่กำหนดไว้ในข้อ ๔.๒ (๓)
- (๕) ข้อสัญญาที่กำหนดให้ผู้กู้ต้องทำกรรมธรรม์ประกันภัยหรือกรรมธรรม์ประกันชีวิต เว้นแต่การกู้ยืมเงินเพื่อที่อยู่อาศัยและการกู้ยืมที่มีทรัพย์สินเป็นหลักประกัน ให้ทำกรรมธรรม์ประกันภัยก็ได้ แต่ผู้ให้กู้ต้องทำกรรมธรรม์ประกันภัยโดยระบุจำนวนเบี้ยประกันภัยแยกไว้ให้ชัดเจน และส่งมอบกรรมธรรม์ประกันภัยให้แก่ผู้กู้ หากการชำระเบี้ยประกันภัยมีลักษณะการชำระเป็นงวด ๆ พร้อมกับชำระหนี้ ให้ระบุจำนวนเงินที่ต้องชำระเบี้ยประกันภัยไว้ในตารางการชำระหนี้แนบท้ายสัญญาด้วย
- (๖) ข้อสัญญาที่กำหนดให้ผู้ให้กู้มีสิทธิคิดค่าเบี้ยปรับ หรือค่าธรรมเนียมจากผู้กู้เพื่อการชำระหนี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนก่อนกำหนดเวลาในสัญญา เว้นแต่การกู้ยืมเงินเพื่อที่อยู่อาศัยที่ผู้กู้ได้รับอัตราดอกเบี้ยต่ำกว่าปกติและผู้กู้ประสงค์จะชำระทั้งหมดเพื่อเปลี่ยนผู้ให้กู้ ภายในเวลา ๓ ปีนับแต่วันที่ทำสัญญา

ข้อ ๖ สัญญากู้ยืมเงินเพื่อผู้บริโภคต้องจัดทำขึ้นสองฉบับซึ่งมีข้อความถูกต้องตรงกันโดยผู้ให้กู้ส่งมอบสัญญากู้ยืมเงินเพื่อผู้บริโภคและเอกสารแนบท้ายสัญญาหนึ่งฉบับให้แก่ผู้กู้ทันทีที่ได้ลงนามในสัญญา กรณีการให้กู้ยืมเงินผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ให้เป็นไปตามที่กฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์กำหนด

ข้อ ๗ กรณีการให้กู้ยืมเงินเพื่อผู้บริโภคผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ ต้องจัดให้มีข้อความภาษาไทยที่สามารถเห็นและอ่านได้ชัดเจน ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์กำหนด โดยจัดให้มีข้อสัญญาตามข้อ ๔ และข้อสัญญาต้องไม่มีลักษณะตามข้อ ๕

ข้อ ๘ ให้นำความในข้อ ๔ ข้อ ๕ ข้อ ๖ และข้อ ๗ และบทบัญญัติว่าด้วยตัวแทนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับกับการให้กู้ยืมเงินเพื่อผู้บริโภคที่ดำเนินการซึ่งมีผู้ให้บริการแพลตฟอร์มดิจิทัลเป็นคนกลาง โดยผู้ให้กู้ต้องส่งมอบสัญญากู้ยืมเงินเพื่อผู้บริโภคให้แก่ผู้กู้

ข้อ ๙ บรรดาสัญญากู้ยืมเงินเพื่อผู้บริโภคที่ผู้ให้กู้ได้ทำกับผู้กู้ตามประกาศคณะกรรมการว่าด้วยสัญญา เรื่อง ให้ธุรกิจการให้กู้ยืมเงินเพื่อผู้บริโภคของสถาบันการเงินเป็นธุรกิจที่ควบคุมสัญญา พ.ศ. ๒๕๔๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ก่อนวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ ให้คงใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะสิ้นสุดสัญญา ประกาศนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

ธสรณ์อัฑฒ์ ธนธิพันธ์

ประธานกรรมการว่าด้วยสัญญา

คำเตือนสำหรับผู้ค้าประกัน

ก่อนที่จะลงนามในสัญญาการค้าประกัน ผู้ค้าประกันควรอ่านและตรวจสอบรายละเอียดของสัญญาการค้าประกันให้เข้าใจโดยชัดเจน หากผู้ค้าประกันมีข้อสงสัยใด ๆ ควรปรึกษาผู้มีความรู้ก่อนที่จะลงนามในสัญญาการค้าประกัน

การที่ผู้ค้าประกันลงนามในสัญญาการค้าประกันกับ.....
เพื่อการค้าประกันตามสัญญาที่ยืมเงิน เลขที่ ลงวันที่

ระหว่าง..... (ผู้ให้กู้) กับนาย/นาง/นางสาว (ผู้กู้)

ผู้ค้าประกันจะมีความผูกพันกับผู้ให้กู้ โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

1. ผู้ค้าประกันจะต้องรับผิดชอบผู้ให้กู้ตามมูลหนี้ที่ระบุไว้ในสัญญาที่ยืมเงินเท่านั้น
2. ข้อตกลงใดที่กำหนดให้ผู้ค้าประกันต้องรับผิดชอบอย่างเดียวกับผู้กู้หรือในฐานะเป็นลูกหนี้ร่วม ข้อตกลงนั้นเป็นโมฆะ เว้นแต่ผู้ค้าประกันที่เป็นนิติบุคคลจะยินยอมที่จะรับผิดชอบอย่างลูกหนี้ร่วมหรือในฐานะเป็นลูกหนี้ร่วม
3. เมื่อผู้กู้ผิดนัดให้ผู้ให้กู้มีหนังสือบอกกล่าวไปยังผู้ค้าประกันภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ผู้กู้ผิดนัด และไม่ว่าการผิดจะเป็นประการใด ผู้ให้กู้จะเรียกให้ผู้ค้าประกันชำระหนี้ก่อนที่หนังสือบอกกล่าวจะไปถึงผู้ค้าประกันมิได้ แต่ไม่ตัดสิทธิผู้ค้าประกันที่จะชำระหนี้เมื่อหนี้ถึงกำหนดชำระ
4. เมื่อผู้ให้กู้ทวงให้ผู้ค้าประกันชำระหนี้ ผู้ค้าประกันมีสิทธิขอให้เรียกผู้ชำระก่อนก็ได้ เว้นแต่ผู้กู้จะถูกศาลพิพากษาให้เป็นคนล้มละลายเสียแล้ว หรือไม่ปรากฏว่าผู้กู้ไปอยู่แห่งใดในพระราชอาณาเขต
5. ถึงแม้ผู้ให้กู้จะได้เรียกให้ผู้ชำระหนี้ตามสัญญาที่ยืมเงินแล้วก็ตาม ถ้าผู้ค้าประกันพิสูจน์ได้ว่าผู้กู้นั้นมีทางที่จะชำระหนี้ได้ และการที่จะบังคับให้ผู้ชำระหนี้ นั้นจะไม่เป็นการยาก ผู้ให้กู้จะต้องบังคับการชำระหนี้เอาจากทรัพย์สินของผู้กู้อ่อน
6. ถ้าผู้ให้กู้มีทรัพย์สินของผู้กู้ยึดถือไว้เป็นประกัน เมื่อผู้ค้าประกันร้องขอ ผู้ให้กู้จะต้องให้ชำระหนี้เอาจากทรัพย์สินซึ่งเป็นประกันนั้นก่อน
7. ข้อตกลงที่ผู้ค้าประกันทำไว้ล่วงหน้าก่อนผู้ให้กู้ผ่อนเวลาอันมีผลเป็นการยินยอมให้ผู้ให้กู้ผ่อนเวลาแก่ผู้กู้ ข้อตกลงนั้นใช้บังคับมิได้ เว้นแต่ผู้ค้าประกันที่เป็นสถาบันการเงิน หรือการค้าประกันเพื่อสินจ้างเป็นปกติฐานะ
8. ในกรณีที่ผู้ให้กู้ได้ทำการลดหนี้ตามสัญญาที่ยืมเงินให้แก่ผู้กู้ รวมทั้งดอกเบี้ย ค่าสินไหมทดแทน หรือค่าภาระติดพันตามสัญญาที่ยืมเงิน และผู้กู้ตกลงรับข้อเสนอดังกล่าว ผู้ค้าประกันรับผิดชอบมูลหนี้ที่มีการลดหนี้ตามเงื่อนไขข้างต้น หรือผู้ค้าประกันจะเข้าสวมสิทธิเพื่อชำระหนี้ตามมูลหนี้ดังกล่าวได้
9. ผู้ค้าประกันยังมีหน้าที่และความรับผิดชอบต่าง ๆ ตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยการค้าประกัน

นอกจากที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว ผู้ค้าประกันยังมีหน้าที่และความรับผิดชอบต่าง ๆ ตามที่ระบุไว้ในสัญญาการค้าประกันทั้งสองฝ่ายได้อ่านและเข้าใจคำเตือนนี้แล้ว จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ลงชื่อ ผู้ค้าประกัน

ลงชื่อ ผู้ให้กู้

